ſuurem, ſeſt et kõik ſee wara oli tema käeſt ära-kadunud, et polnudki loota, ſeda jälle käte ſaada. Tema käes oli üks ſuur maja, ja head maad ja kaunis wara; tema armas Leena oli ilma ſüüta; Leena ſai temale Jumalalt õnnistatud naeſeks ja wana Triinu ſai teistele rõõmuks jälle ſinna majaſſe tagaſi, kus tema kaua aega truuw töötegija ja walitſeja olnud.

Oma ſurma tunnil tunnistas Tiirik, mil wiiſil tema teiſe ſeaduſe-kirja oli oma käte ſaanud. Temagi pidi õppima, et mis Jumalalt ei ole õnnistatud, ſee ei ſeiſa kauaks.

Aga kes edespidi õndſa Kure Peetri endiſe majaſſe jõudis waatama neid, kes ſeal elaſid, ſee pidi tunnistama:

„Siin majas on Jumala rahu ja õn aſet!“